

Erőterek - vad vidékek vonzásában

2014. december 4-én egy óriási hátizsákkal és egy hasonló adag bizonytalansággal felpakolva, lassan lépkedtem felfele a repülőtér lépcsőin. Tudtam, hogy most már nincs visszaút, két óra múlva felszáll velem a repülőgép, hogy Budapestről, egy frankfurti átszállással *Buenos Aires-be, Argentína fővárosába* repítsen. Az járt a fejemben, vajon elég lesz-e a gondosan összeállított expedíciós pakkom, hogy véghezvigyem a tervem? Igazából már akkor sejtettem, most viszont, március első napjaiban, miközben ezeket a sorokat írom, pontosan tudom, hogy egy jó felszerelésnél és kitűnő fizikai kondíciónál sokkal többre volt szükség.

Expedíciós pakkról írok, mert a tervem megvalósításához erre volt szükség, ezt a csomagot már jó néhányszor összeraktam életem folyamán, ez most mégis kicsit más! Elhatároztam, hogy valóra váltom egy régi álmom, és bejárom Dél-Amerika déli felének legvadabb, legszebb vidékeit, továbbá megpróbálok több hegyet megmászni az Andokban, köztük legalább egy hatezrest, és mindezt teljesen egyedül!

Mi sikerült a tervből? Három hónap alatt, öt országon keresztül, mintegy 14500 kilométert tettem meg, 10600-at busszal, 2400-at repülővel, 300-at hajóval és körülbelül 1200-at gyalog. A teljes felszerelésem súlya 33 kg volt. Utam során jártam jaguárok földjén a dzsungelben, végtelen pampákon, a világ legszárazabb sivatagában, az Atacamában, az Andok óriás csúcsai közt, a vulkánok földjén, a chilei-argentín tóvidéken, a vad szelek hazájában, Patagóniában, a „világ végén”, Tűzföldön. Láttam a földkerekség leglenyűgözőbb sziklaformációi közé tartozó Cerro Torret, Fitz Royt és a Torres del Paine-t, az Andok legmagasabb hegyének, az Aconcaguának elképesztő déli falát, az egyik legszebb vulkánt, a Fujira emlékeztető Osornót, a gigantikus méretű Perito Moreno gleccsert, a világ legnagyobb kiterjedésű vízesésrendszerét, a mesés szép Iguazút és még hosszas sorolhatnám a természeti csodákat! Másztam meg hatezer méteres csúcsot, átéltem 150 kilométeres szélvihart, kipróbáltam milyen a világ legszárazabb sivatagában túrázni, úsztam cápák és medúzák között a csendes óceánban, ahogy hét fokos gleccsertóban is, bemelegsztem a vadak ösvényein a dzsungelbe Dél-Braziliában, megismertem kicsit a latin emberek mentalitását, megannyi élmény!

Ugyanakkor megtapasztaltam Dél-Amerika sötétebb oldalát is, az erőszakot, a nyomort, a gettókat, a korrupciót. **Az utazásom kiemelt célja volt a növény- és állatvilág kutatása, megfigyelése, amiben szintén sikerült eredményeket elérnem.**

Jogosan merülhet fel a kérdés, *miért, milyen indíttatásból csináltam mindezt?* Amennyiben rövid kis írásom felkeltette a tisztelt olvasó figyelmét, erre és még nagyon sok más kérdésre is választ kaphat, ha megtisztel, és eljön **április 25-én, szombaton 18 órakor a sopronkövesdi Alkotóházba**, ahol az utam során készült, mintegy 1500 fényképből válogatva, megpróbálok átadni egy keveset azokból az élményekből, amivel ez az út megajándékozott.

Az est folyamán megtekinthető, sőt kipróbálható lesz a felszerelésem egy jelentős része, ezáltal talán kicsit még közelebb tudom hozni az expedíciók és hegymászás világát a közönség számára.

Bindics Ármán

Cerro Fitz Roy,
Santa Cruz, (Patagónia),
Argentína

Atacama-sivatag,
Copiapó, Chile

Puntagudo-vulkán,
Los Lagos, Chile

Iguazú-vízesés,
Misiones, Argentína

Perito Moreno-gleccser,
Santa Cruz, (Patagónia),
Argentína